ŠOLARIJA

... ker šola prija

Šolsko glasilo učencev

OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2014/15, št. 14

KAZALO

Ravnateljeva beseda ..... str. 3

Bodi EKO ..... str. 4

Kaj dogaja? ..... str. 6

Intervju ..... str. 20

Kako se učinkovito učimo? ..... str. 23

Ustvarjalnica ..... str. 27

Jezikovni kotiček ..... str. 38

Svet glasbe ..... str. 41

Kulinarika ..... str. 43

Razvedrilo ..... str. 45

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovnica:
Blažka Knap, 9. a

Fotografije: učitelji OŠ Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

Cena: 2 €

Platnici pobarvajte po svoje.

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
… **ker šola prija**
je prišlo zgolj po naključju.

RAVNATELJEVA BESEDA

Drage učenke in učenci!

Za vami je skoraj polovica šolskega leta. Prepričan sem, da vam je prineslo veliko novega in zanimivega. Upam, da ste uresničili želene cilje in da pogumno sprejemate vse izzive, ki se vsakodnevno postavljajo pred vas. Da zmorete več in bolje, ne dvomim. Verjeti morate vase in v svoje sposobnosti, da boste zmogli in uspelo vam bo. Seveda morate pri tem dodati še ščepec truda. No, ja, več ščepcev in to je vsa skrivnostnost recepta, da vam na koncu šolskega leta uspe postreči najslajši učni uspeh. Želim vam veliko uspeha pri uresničevanju vaših ciljev.
Kakor že vrsto let prej, tudi v tem šolskem letu načrtujemo izdajo dveh šolskih glasil »ŠOLARIJA … ker šola prija«. Pred vami je prva izdaja letošnjega glasila. Verjamem, da se je v teh prvih štirih mesecih zgodilo veliko zanimivih stvari. Nekaj teh so vaši sošolci skupaj z mentoricama ovekovečili v šolskem glasilu in vam jih ponujajo v branje, ob katerem vam želim veliko užitkov.

Zdravko Jamnikar, ravnatelj

Tigo Jeromel, Manca Praprotnik, Katarina Vovk, 2. b

BODI EKO

Nova pridobitev na šolskem ekovrtu

»Pa smo ga le dočakali,« so rekli naši zagreti ekovrtičkarji, ko so na vrtu zagledali nov stroj. Še bolj ponosni pa so bili, ko so izvedeli, da smo si ga lahko kupili z denarnimi sredstvi, ki smo jih prislužili s pridelki z ekovrta, prodajo mazil in s spomladansko ekotržnico. Zdaj bo delo zanimivejše, upamo pa, da nam bo s pomočjo stroja uspelo pridelati tudi kvalitetnejšo kompostno zemljo.

Trenutno so vrtičkarji na »dopustu«, vrt so lepo pripravili za zimo in zdaj spi »zimsko spanje«. Hvala vsem, ki ste nas spodbujali in nas podpirali.

VAŠI EKOVRTIČKARJI
Mentorica ekovrta:
Renate Bašek

1. SREČANJE ŠOLSKIH EKOVRTOV KOROŠKE

24. septembra 2014 smo se udeležili tudi 1. srečanja šolskih ekovrtov na Osnovni šoli Mislinja. Naši učenci so se povabila zelo razveselili.
Pester in zanimiv program je navdušil učence, saj so lahko ustvarjali in pridobivali nova znanja na različnih delavnicah. Ogledali so si tudi njihov vrt, velik sadovnjak, čebelnjak in hotel za žuželke. Mentorji smo si medtem izmenjali izkušnje in se med seboj spoznali.
Na slovenskih šolah je v zadnjih štirih letih, odkar je zaživel program "Šolski ekovrtovi", zaživelo veliko ekovrtov (približno 120) ne le v osnovnih šolah, ampak tudi v srednjih šolah in raznih zavodih.
Naša šola je bila med prvimi dvaindvajsetimi šolami, ki so prejele znak ŠOLSKI EKOVRT.

Mentorica:
Renate Bašek

Kaj dogaja?

EVROPSKI DAN JEZIKOV – 26. SEPTEMBER

V začetku oktobra smo tako kot vsako leto obeležili Evropski dan jezikov, le da tokrat malo drugače. Na vrata v šoli smo izobesili pozdrave in »odzdrave« v različnih jezikih, med glavnim odmorom smo se lahko posladkali s piškoti, ki so jih spekle devetošolke, in sirovo pito, pri pripravi katere so sodelovale tudi kuharice, za kar se jim lepo zahvaljujemo, ter se ob tem osvežili še s pravim angleškim čajem.
Po odmoru smo za vas pripravili še recital Pavčkovih pesmi, in sicer tako v slovenskem kot angleškem jeziku. Tako so med prireditvijo v ušesih odzvanjale njegove besede iz ust nastopajočih in nežna glasba, ki so jo skupaj z glasbili tvorili njihovi prsti.

Katja A. Rožič

Branje

Brati pomeni početi podvige.
Brati je možno marsikaj.
Recimo: grozdje in fige in knjige
in med brati še kaj.

Brati je na moč enostavno.
Črke hrustaš kot zalogaj.
Teže pa je, a tudi bolj slavno,
brati pravilno in hitro nazaj.

A nazaj se daleč ne pride.
Pravo branje le dalje in dalje gre
čez črke in pike, čez vrte in hribe
v Koromandijo ali še dlje.

Reading

Reading means performing feats.
There is much that can be read,
such as books or music sheets,
or as lips, both pale and red.

Reading is a piece of cake.
Letters can be crunched like crisps.
But there are more glorious ways:
reading backwards, true and quick.

Backwards, though, you won't get on.
Proper reading goes ahead
over letters, over stops,
hills and dales, to fairy realm

Tone Pavček

Hana Kotnik, 9. b

Glasba skozi čas

V četrtek, 9. 10. 2014., smo se učenci 6.-9. razreda odpravili v Slovenj Gradec. Tam smo si v kulturnem domu ogledali gledališko predstavo Jukebox. Nastop so pripravili dijaki Šolskega centra Velenje ter glasbene šole Gvido. V predstavi je nastopilo 31 dijakov.

Predstava govori o srednješolcih, ki so »špricali« pouk, zato jim je učiteljica dala nalogo, da morajo narediti predstavitev o glasbi skozi čas. Dolgo so premišljevali, kaj bi naredili. Potem pa je prišel Luka in jim predlagal aplikacijo Jukebox. Sprva niso bili navdušeni, vendar jim je aplikacija postajala vedno bolj všeč. Med govorom so dijaki izvajali tudi glasbene točke, ki so popestrile dogajanje. Glasba si je sledila skozi čas.

Bilo je skoraj tako kot na koncertu: glasna glasba, luči, dim. Dijaki so opevali različne stile v različnih obdobjih. Peli so Elvis Presley, Amy Winehouse, Adele in tudi Lady Gaga. Osebno mi je bila najbolj všeč pesem Proud Mary Tine Turner, ki jo je zapela ena izmed glavnih igralk Anamarija Podjavoršek. Njen glas se je res ujemal s celotno pesmijo. Še publika se je čisto vživela v pesem. Peli so tudi pesem legendarne skupine The Beatles. In bilo je »zakon«. Ko so učenci dokončali predstavo, je bila učiteljica sprva vesela, nato pa je enemu od učencev »ušlo«, da so si pomagali z aplikacijo na telefonu. Učiteljica je postala jezna in odšla.

Moj najljubši lik je bila deklica Saša, ki jo je igrala Anamarija Podjavoršek. Sprva ni bila prepričana v zmožnost te aplikacije, a nato se je vanjo vživela še sama. Njen glas je res prelep.

Moji občutki o predstavi so »nori«, nepopisni. Še posebej, ker imam rada glasbo, sem bila zelo vesela, da smo si šli ogledat to predstavo. Predstava je bila zelo zanimiva in poučna. Zame je bila to predstava, ki bi si jo šla ogledat še 100-krat. Če bi jo ocenjevali, bi ji dala čisto desetico.

Maja Temnikar, 9. b

Moji vtisi z ekskurzije po zamejski Koroški

V torek, 23. 9., smo imeli 1. kulturni dan po avstrijski Koroški. Namen te ekskurzije je bil spoznati kraje, v katerih že od konca 6. stol. živijo tudi Slovenci. Seznanili so nas z različnimi značilnostmi Avstrije. Kar me je presenetilo, je to, da sem izvedela, da na južnem Koroškem živi približno 50.000 slovensko govorečih prebivalcev. Ogledali smo si grad Ostrovica, ki je trdnjava, zgrajena na 160 m visoki skali. Ta grad je tudi eno največjih znamenitosti Koroške. Pot do gradu je bila zanimiva, saj smo se morali povzpeti skozi 14 grajskih vrat, da smo prišli do gradu. Vsaka vrata so imela svoje ime in svoj način varovanja. V gradu smo si ogledali muzej, ki je bil lepo urejen z zbirko orožja, in grajsko dvorišče. Na dvorišču smo imeli malo počitka in čas za malico.

Pot smo nadaljevali do Gosposvetskega polja, kjer smo si ogledali cerkev Gospe Svete in Vojvodski prestol. V cerkvi smo videli baročni oltar, nagrobnike in zvon, ki velja za največjega na Koroškem. Nato smo si ogledali še Vojvodski prestol, ki je kamnit prestol z dvema sedežema, sestavljen iz kamnitih plošč in stoji na Gosposvetskem polju.

Za tem smo se peljali v Celovec. Ogledali smo si Stari in Novi trg, Zmajev vodnjak, mestno hišo in deželno hišo. V deželni hiši si lahko ogledamo Knežji kamen. Mi smo si ga ogledali od zunaj, ker je bila deželna hiša zaprta. Drugače pa je knežji kamen obrnjen spodnji del rimskega stebra. Kot zanimivost je tudi to, da je knežji kamen upodobljen tudi na slovenskem evrskem kovancu za dva centa. Zmajev vodnjak se nahaja v sredini Novega trga in je postavljen kot spomin na nastanek mesta. Okrog njega je ograja, pred njim pa stoji kip moškega. Le-ta naj bi predstavljal pogumne Korošce, ki so se dolgo nazaj borili z zmajem.

Izlet je bil zanimiv, izvedeli smo veliko poučnih informacij, saj je tudi prav, da spoznamo še kakšno značilnost naše sosednje države.

Eva Sinreih, 8. b

Ajla Halilović, Jurij Strmčnik, Yuri Jeromel, 2. b

Mirovniški festival 2014 **september, 2014**

Naša šola se Mirovniškega festivala v Slovenj Gradcu udeležuje že vrsto let. Širši javnosti s tem pokažemo, kako in kaj poleg učenja še delamo na šoli, katere so naše vrednote in kaj se nam zdi v življenju pomembno.
Trudimo se, da bi naš okoljski odtis bil čim prijaznejši do okolja, v katerem živimo, in s tem tudi do nas samih.
Verjamem, da s takimi dejavnostmi vsaj nekaj prispevamo k miru in sožitju med ljudmi.

Ekokoordinatorica:
Renate Bašek

Šmartinčkovanje 2014/15

7. novembra je aktiv učiteljev OPB spet zavihal rokave. S pomočjo animatorjev iz 8. in 9. razreda smo organizirali že šesto Šmartinčkovanje, kjer so se učenci od 1. do 5. razreda dodobra naigrali in razmigali.
Animatorjem še enkrat hvala, saj ste se zelo dobro izkazali pri vodenju otrok.

Aktiv učiteljev OPB
(Sonja, Nuša, Tomo, Boris, Vasja, Petra, Helena, Renate)

SPREJEM PRVOŠOLCEV

Na naši šoli že vrsto let v okviru Martinovih dnevov Primestne vaške skupnosti Šmartno pri Slovenj Gradcu počastimo prvošolce s sprejemom v šolsko skupnost. To je prireditev, na kateri naši najmlajši obljubijo, da se bodo pridno učili, da bodo dobri prijatelji in glede na to, da smo eko šola, skrbeli tudi za naše okolje. Pridružijo se nam še njihovi starši.
Prireditev je bila v četrtek, 6. 11. 2014. Letos smo v našo šolsko sredino sprejeli 38 novih nadebudnih učencev. Najprej smo jim pripravili kratek program, po zaobljubi pa so prejeli diplome in izkaznice šolske skupnosti OŠ Šmartno, katere je podelil ravnatelj Zdravko Jamnikar. Zelo navdušeni pa smo bili mi nad njihovimi samozavestnimi plesnimi točkami in deklamacijami, saj je bil to njihov prvi nastop na šoli. Kot nagrado za vstop v devetletno šolanje, ki jih čaka, pa smo povabili čarodeja Janija, ki nas je vse popeljal v prve učne ure čaranja.

Darja Podjavoršek

Zgoraj: Tjaš Bricman, Tia Marija Krajnc, 1. a Spodaj: Anja Pungartnik, Eva Kaker, 1. a

Zgoraj: Julija Gradišnik, Matija Čegovnik, 1. b Spodaj: Jaka Priteržnik, Neža Vidovič, 1. b

Ob pripravah na šolski parlament so se v tretjih razredih pogovarjali, kaj bodo postali, ko bodo veliki.

KO BOM VELIK/A, BOM …

… ***igral v glasbeni skupini Bombica***. Igrali bomo takšne pesmi, kot jih igrajo Modrijani. Naša skupina bo štela pet članov. Jaz bom igral harmoniko, ostali pa druge inštrumente. Nastopali bomo po celem svetu. Naš prvi nastop bo v naši garaži, kjer je veliko nastopa. Naši prvi poslušalci pa bodo seveda naši starši. (*Luka Merzdovnik, 3. a)*

… ***manekenka***. Ta poklic mi je všeč zato, ker lahko nosiš lepe obleke in visoke pete. Ko bom manekenka, bom morala biti postavna, lepa, imenitna in podobno. Bom daleč od doma, v drugih državah. Veliko bom potovala po svetu. Znala bom govoriti različne jezike in spoznala bom veliko ljudi. Imela bom fino frizuro. (*Sara Tušnik, 3. a)*

… ***paleontolog***. To si želim postati zato, ker imam rad dinozavre. Izkopaval bom kosti in fosilne ostanke prazgodovinskih rib, želv, lignjev, rakov, morskih psov, ledenodobnih bitij in dinozavrov. Potoval bom po svetu, da bom lahko našel fosile teh bitij. (*Danijel Pogorevc, 3. a)*

… ***kapitan na veliki ladji***. Poklic kapitana ladje je zanimiv in odgovoren. Zelo rad imam morje in rad bi videl ter obiskal veliko tujih držav. Kot kapitan ladje bi imel možnost spoznati običaje ljudi v drugih državah. Za delo kapitana čezoceanske ladje pa je potrebno veliko znanja in truda, zato bom moral biti v šoli zelo priden. (*Roko Oto Slemenik, 3. a)*

… ***avtomehanik in prostovoljni gasilec***. Za avtomehanika je potrebno končati srednjo šolo. Po končani šoli se bom zaposlil v avtomehanični delavnici. Želim si, da bi nekoč imel svojo delavnico, kjer bom popravljal avtomobile in stroje. Kot prostovoljni gasilec bom deloval v domačem društvu. Pomagal bom ljudem v stiski, pri požarih in poplavah. Izobraževal se bom za delo strojnika, šoferja in za uporabo dihalnih aparatov. Delo gasilca bom opravljal z veseljem. (*Luka Gradišnik, 3. a)*

… ***baletka ali flavtistka***, zato ker sta mi ta poklica zelo všeč. Če bom baletka, bom mogla veliko trenirati in potrebna bosta red in disciplina. Trenirala bom po več ur na dan. Če pa bom flavtistka, bom veliko vadila flavto. Vadila bom velikokrat na dan. Če bom baletka, si želim plesati v predstavi Labodje jezero in Hrestač. Če pa bom flavtistka, si želim igrati v orkestru. Poklica nista lahka. Podobna sta si v tem, da pri obeh nastopaš na odru. V glasbeno šolo in na balet hodim že zdaj in oboje mi gre dobro. (*Lana Ošlovnik Špegelj, 3. a)*

… ***policist***. Poklic policista je zelo nevarno delo, vendar je včasih tudi zelo prijetno. Pomagal bom ljudem v stiski in lovil tudi roparje. Da bom postal policist, se bom moral še veliko naučiti. (*Žiga Naglič, 3. b)*

… ***veterinarka***, ker imam rada živali. Živali bom spoznala na veterinarski fakulteti. Skrbela bom za hišne ljubljenčke, kot so muca, kuža, hrček … Skrbela bom tudi za živali v živalskih vrtovih in živino. To bo super poklic. Komaj čakam. (*Lucija Ribnikar, 3. b)*

… ***zdravnica***. Šolala se bom zelo dolgo. Najprej bom končala osnovno šolo, nato gimnazijo in fakulteto. To si želim postati zato, da bom spoznala skrivnosti zdravljenja. Bom splošna zdravnica, torej bom zdravila starejše, mlajše in otroke. (*Kaja Priteržnik, 3. b)*

… postal dober ***nogometaš***. Igral bom za Real Madrid. Spoznal bom njihovega najboljšega nogometaša Ronalda. Skupaj bova igrala in dala tudi kakšen gol. (*Gašper Matavž, 3. b)*

… ***veterinarka***. To delo mi je všeč, ker se ukvarjaš z živalmi. Zdravila bom živali, velike in male, da bodo ozdravele. Dajala jim bom injekcije in jih operirala. Ta poklic sem si izbrala zato, ker bi rada pomagala živalim. (*Daša Zoja Repas, 3. b)*

… ***avtomehanik*** tako kot moj ata. Imel bom svojo avtomehanično delavnico, ki bo zelo velika. V njej bom popravljal vse pokvarjene avtomobile. Ta poklic me trenutno zelo veseli. (*Alen Založnik, 3. b)*

… ***nogometaš***. Zabijal bom gole in nosil različne barve dresov. Žoga bo pisana in zelo trda. Igral bom za slovenski klub in potovali bomo po svetu. Imel bom veliko prijateljev in družino. (*Filip Kamnik, 3. b)*

… ***slikarka***. To si želim postati zato, ker rada slikam in ustvarjam. Imela bom čopič, risarsko platno, uniformo in paleto z različnimi barvami. Risala bom živali, naravo in portrete različnih ljudi. Barve so me zanimale že kot majhno deklico v vrtcu, saj sem se že takrat udeležila kar nekaj likovnih tekmovanj. Moje slike so bile na različnih razstavah. (*Eva Perše, 3. b)*

… ***vzgojiteljica***. To bi rada postala zato, ker zelo rada pazim otroke. Ker igram harmoniko, jim bom včasih zaigrala nanjo. Nekateri bodo nagajivi, nekateri pa ne. Nagajivim otrokom bom morala posvetiti več časa, da bodo postali bolj pridni. Da bom postala vzgojiteljica, se bom morala dolgo šolati. *(Maja Pleunik, 3. b)*

Ko bom velik, si želim postati ***pilot***, ker je to zelo zahtevno in zanimivo delo. Za pilota moraš biti zdrav in spreten. Najprej se bom pridružil modelarjem in še kot otrok začel upravljati modele, ki jih bova sestavila skupaj z očetom. Da bom postal poklicni pilot, se bom po srednji šoli vpisal na fakulteto za strojništvo, smer letalstvo. Študij traja štiri leta, nato pa sledi šolanje na simulatorjih. Šele potem si pripravljen za upravljanje pravega letala v zraku. Ker si najbolj želim postati akrobatski pilot, si bom moral izkušnje nabirati z vsakdanjim letenjem. (*Tjaš Velcl, 3. a)*

Na zadnji šolski dan pred prazniki sta v avli šole dve deklici zbirali vaše lepe misli in dobre želje v posebno skrinjico. Pričakovali smo sicer večji odziv, a nekaj želja se je le nabralo. Izmed zbranih je komisija naredila izbor izstopajočih in le-te objavljamo v glasilu.

Želim si, da bi se s sošolko Nejo razumeli in se ne bi prepirali. *(Patricija Krevh, 5. a)*

❖

Želim si, da bila zelo uspešna v šoli, da bi vsi ljudje na svetu dobili delo in bi lahko preživljali svoje družine. *(Teja Kovač, 5. a)*

❖

Nikoli ne pozabimo na malenkosti, ki nas spremljajo vsak dan. Naj bo prihajajoče leto polno čarobnih in nasmejanih trenutkov. :) *(učiteljica Katja)*

❖

Draga Neža, želim ti lepe božične praznike.
Tvoja prijateljica Manca Otič iz 2. a

❖

Želim si, da bi moja mama dobila službo, da na šoli ne bi bilo nesramnih ljudi in da bi bila v šoli uspešna. (NN)

❖

Želim si, da bi vsi ljudje in še posebej otroci na svetu doživeli lepo novo leto. Še posebej otroci iz socialno ogroženih družin in vojnih območij. Želim si, da bi vsi ljudje na svetu imeli enakopravne pravice. *(Zala Lavre, 5. b)*

❖

Draga učiteljica Iva, želim vam veliko zdravja in veselja. Vaš Tine

❖

Želim si, da bi bila uspešna v šoli in bi imela veliko prijateljic in prijateljev. (NN)

❖

Dragi Denis, želimo ti lepe praznike in da bo tvoja nogica čim prej ozdravela.
Tvoji sošolci iz 2. a

❖

Ljube moje sodelavke in sodelavci, hvala vam, ker zaradi vas še vedno hodim v službo. SREČNO!!! (Petra Škrlovnik)

❖

Vesel božič in srečno novo leto, ki naj bo posuto s srečo, ljubeznijo in veliko veselja ter uspeha. NAJ VAM NOVO LETO PRINESE MOŽNOSTI SREČE!!! ;) *(Emilija Vrunč, 6. a, in Nina Pačnik, 7. a)*

SEJEM DOBRE VOLJE

Res je bil dober ☺!

Najprej smo se v razredih družili s starši in z njimi pili čaj. Vsak razred je namreč pripravil tudi točko in jo potem predstavil staršem. Vzdušje je bilo prav prijetno, v učilnicah in avli šole. Po predstavitvah smo starše namreč povabili v avlo šole, kjer je potekal sejem dobre volje. Veliko izdelkov, ki smo jih naredili v okviru tehniškega dne, smo uspeli prodati in s tem napolnili blagajno šolskega sklada. Izdelovali smo slike s servietno tehniko na lesene plošče, adventne venčke, svečnike, snežne krogle, voščilnice … Pekli smo piškote, pripravili lizike, mešanico sestavin za peko piškotov …

Sejem dobre volje je obiskalo veliko staršev in le-ti so bili zelo radodarni, kajti zbrali smo veliko denarja. Izdelki so se prodajali hitro, saj so bili zelo zanimivi, lepi in seveda tudi uporabni.

Maja Temnikar in Ana Strmčnik, 9. b

POKLICNA TRŽNICA

Zanimiv dogodek za učence in starše

V soboto, 10. januarja, je v športni dvorani v Slovenj Gradcu potekala Poklicna tržnica – dogodek, na katerem se je predstavilo kar 16 srednjih šol iz naše regije, pa tudi šole iz Maribora, Velenja in Celja.

Po programu s predstavitvami šol na osrednjem odru smo lahko obiskali še stojnice, na katerih so profesorji in dijaki predstavljali svoje šole z videoposnetki, brošurami in tudi z nazornimi prikazi praktičnega usposabljanja. Dijaki Srednje šole Slovenj Gradec in Muta, program Gastronomija in turizem, so nam celo skuhali okusen prigrizek. Prav vsi pa so bili pripravljeni odgovarjati na vprašanja učencev in staršev bodočih dijakov.

Marsikdo je na ta način pridobil pomembne informacije za lažjo in boljšo poklicno odločitev.

Pri organizaciji prireditve so združile moči vse osnovne šole Mislinjske doline, še posebej se je s svojo gostoljubnostjo izkazala Druga osnovna šola Slovenj Gradec. Vsi pa so pohvalili tudi nastop naše plesne skupine.

Udeležba učencev in staršev je bila velika, zato strokovni aktiv svetovalnih delavk Mislinjske doline že načrtuje Poklicno tržnico tudi v prihodnjem letu.

Šolska psihologinja
Bojana Tancer

Zgoraj: Matija Čegovnik, Maj Gams, 1. b Spodaj: Amar Ribo, Anže Lešnik Novak, 1. b

Šola v naravi – osmošolci v Radencih ob Kolpi

Naši osmošolci so se že vrnili iz šole v naravi, saj je bila letošnja izvedena v zimskem času. Učenci in učiteljice so se zagotovo imeli lepo, le bolezen jih ni pustila pri miru. Dve dekleti sta morali predčasno zapustiti svoje sošolke in sošolce, saj ju je viroza položila v posteljo. Sta pa zbrali še toliko energije, da sta s skupnimi močmi napisali eno kratko pisemce, ki ga z veseljem objavljamo. Več o prigodah v šoli v naravi pa boste izvedeli v naslednji številki glasila.

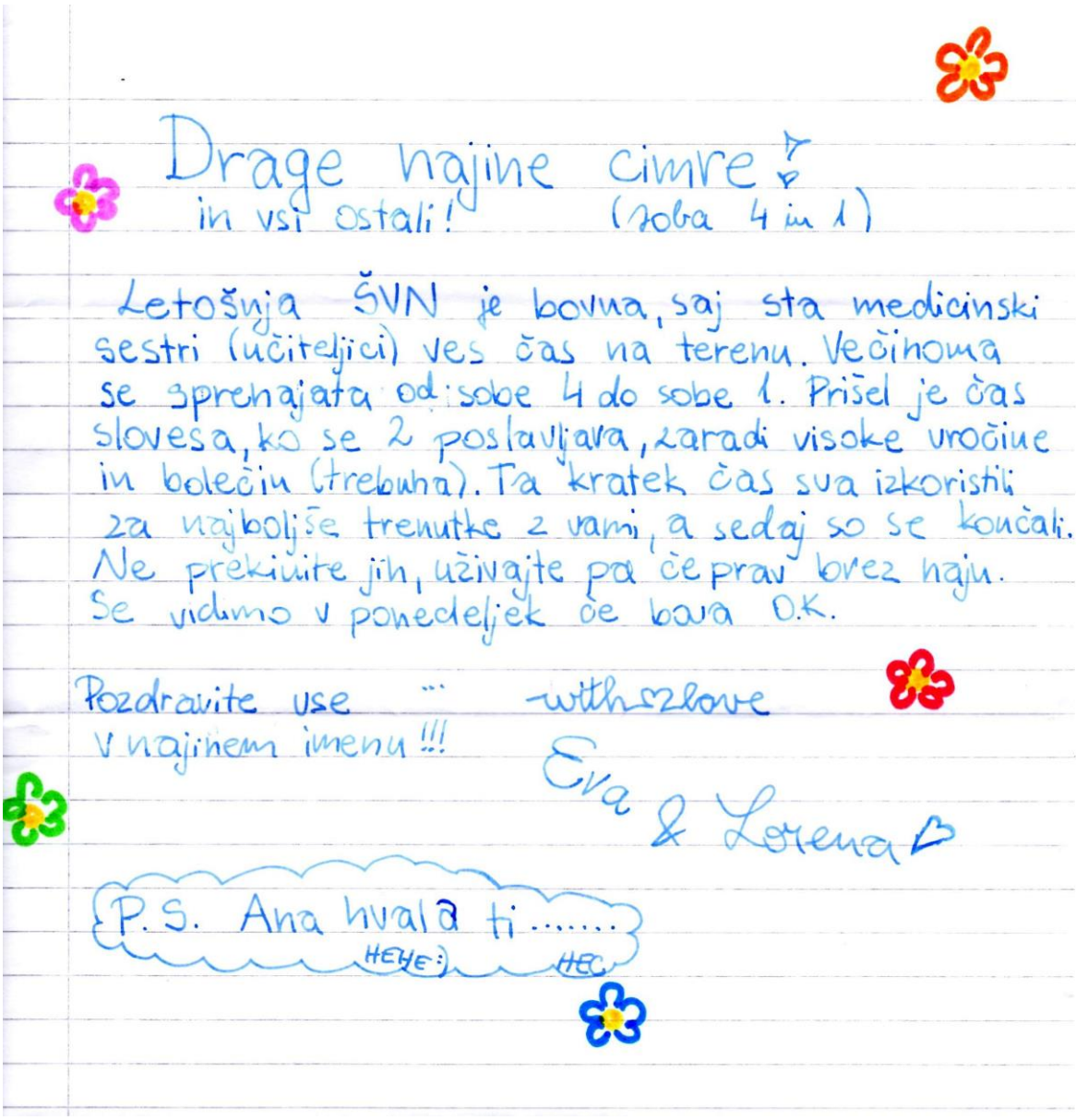

Drage najine cimre!
in vsi ostali! (soba 4 in 1)

Letošnja ŠVN je bovna, saj sta medicinski sestri (učiteljici) ves čas na terenu. Večinoma se sprehajata od sobe 4 do sobe 1. Prišel je čas slovesa, ko se 2 poslavljava, zaradi visoke vročine in bolečin (trebuha). Ta kratek čas sva izkoristili za najboljše trenutke z vami, a sedaj so se končali. Ne prekinite jih, uživajte pa čeprav brez naju. Se vidimo v ponedeljek če bova O.K.

Pozdravite vse ... v najinem imenu!!!

Lep vse lepe
Eva & Lorena

P.S. Ana hvala ti.....
HEHE:) HEC

Intervju

Predstavljava vam avanturista in popotnika z naše šole, ki ima skupno točko s svetovnima popotnikoma Benko Pulko in Zvonetom Šerugo. Slednja se na svoja potovanja odpravita z motorjem, prav tako pa tudi naš učitelj, ki mu jekleni konjiček ni nič kaj tuj. Najbolj ga poznate najmlajši, ostali pa ga dnevno srečujete na hodnikih šole. Že veste? To je učitelj Matjaž Pelc.

1. Kako dolgo že potujete, s kom in kako?

Skupaj z ženo Lilijano, ki je ravno tako učiteljica na naši šoli, potujeva že okoli 10 let. V glavnem potujeva samo z motorjem in le redko kdaj z avtomobilom. Do sedaj sva z motorjem prevozila 140.000 km ali drugače povedano sva 3 in polkrat obkrožila Zemljo po ekvatorju.

2. Takšna potovanja je verjetno potrebno tudi načrtovati. Kako se pripravite na potovanja in na kakšen način izbirate svoje destinacije?

Zimski čas je tisti čas, v katerem načrtujeva potovanje. Rezervacije pa izvedeva nekje spomladi za vnaprej. Destinacije izbirava tako, da upoštevava kakšne skrite želje. Po tem pa še malo pobrskava po internetu in preletiva potopise, če je kje kakšna zanimivost.

Odhod na Škotsko, 8. julij 2014

3. Katere države ste že obiskali?

Teh držav je ogromno. Obiskala sva vse države bivše Jugoslavije, Albanijo, Madžarsko, Avstrijo, Nemčijo, Francijo, Italijo, Luxemburg, Švico, Monako, Belgijo, Anglijo in pa Škotsko.

4. Ste bili nad državami/kraji, ki ste jih obiskali, navdušeni?

Nad vsemi kraji sva bila navdušena, ker je vsak po svoje poseben in resnično lep.

5. Katera država vam je bila do zdaj najbolj všeč in zakaj?

Najbolj všeč sta nama bili Škotska in Švica. Škotska je zelo posebna in tako skrivnostna država. Švica pa je kot celota s svojimi lepimi gorami zelo podobna Sloveniji.

6. Bi kakšno potovanje ponovili?

Ponovila bi vsako potovanje, le da po določenem preteku časa, saj se v letih stvari spreminjajo.

7. Ali na svojih potovanjih spoznavate zgolj kulturo in običaje posameznih držav ali greste tja zaradi zabave oz. sproščanja?

V glavnem potujeva zaradi sproščanja, dogodivščin, zabave … Je pa vsekakor v vse to vključeno tudi spoznavanje kulture.

8. Na potovanjih je treba tudi jesti. Ali radi poskušate drugačno hrano? Ste že jedli kdaj kaj nenavadnega?

Ja, jesti na potovanju je res potrebno. Na žalost pa se pri hrani tudi največ privarčuje. Na Balkanu je hrana v lokalih cenovno dostopna, tako da raje jeva v lokalih, kot da si kuhava sama. Oba imava rada čevapčiče, pleskavice in podobne mesne dobrote. Medtem ko si na zahodu (Italija, Švica, Francija …) le enkrat ali dvakrat na dopust privoščiva hrano v lokalih. Na Škotskem sva poskusila ovčje zrezke, pa nama okus ni ugajal. Kaj resnično nenavadnega pa še pravzaprav nisva nikoli jedla.

9. Kako dolgo običajno ostanete v enem kraju in kje prenočite?

V enem kraju običajno ostaneva od 4–10 dni. Potem lokacijo zamenjava. Da prideva do nekega kraja, traja včasih 1, 2 ali celo 5 dni. Takrat prenočujeva v cenejših hotelih. Ko pa prideva na svoj cilj, se že lahko vseliva v apartma, saj ga imava rezerviranega vnaprej. Apartmaji so cenejši od hotelov, pa še sama si lahko kuhava. Kar se tiče rezervacij, nikoli ne čakava na zadnjo minuto.

10. Kaj vam je pri potovanjih najbolj všeč in česa ne marate?

Najbolj všeč nama je spoznavanje ljudi, držav, pokrajin. Občutek svobode. Ni pa nama všeč recimo, ko imava včasih občutek, da nama odklonijo prenočišče v kakšnem hotelu ali hostlu zaradi tega, ker sva motorista. Motoristi imajo ponekod še tisti slab predznak, da pijejo, kadijo, razbijajo in še recimo, da »nimajo pravih vonjav«. To nama absolutno ni všeč.

11. Se vam je na potovanjih pripetila že kakšna prijetna oz. neprijetna prigoda?

Zmeraj je kaj prijetnega. Velikokrat ljudje pristopijo in naju sprašujejo od kod sva, skratka radovednost ljudi nama je zelo zanimiva. Zgodila se nama je že ena zelo prijetna stvar. V Novem Sadu sva si želela ogledati trdnjavo Petrovaradin, a sva zgrešila most. Ko sva iskala

pot, je pred nama ustavil motorist. Najprej nama je želel razložiti pot do tja, potem pa si je premislil in naju je raje kar vodil do trdnjave, ob kavici pa naju je nato povabil še na kosilo k sebi domov. Neprijetno pa je bilo, ko se nama je pokvaril motor v Črni Gori, daleč od doma. Ko se to zgodi prvič, je lahko res zelo neprijetno. Drugič je bilo že malo lažje, ker sva vedela, kaj je potrebno v takem primeru storiti.

Vožnja po Jadranski magistrali, oktober 2014

12. Ste na potovanjih počeli tudi kaj adrenalinskega?

Potovanje je že samo po sebi zelo adrenalinsko. Si sam, daleč od doma, za vse si odgovoren sam in potovanje z motorjem ni enako kot potovanje z avtom. Ni rezervne gume, ni rezervnega voznika, tudi rezervne dele za motor težje dobiš kot dele za avto … Tudi vožnja po kanjonu ali ozki gorski cesti je adrenalinska – ena napaka in te že ni več.

13. Kam se boste odpravili še v prihodnje? Ali že načrtujete naslednje potovanje?

Kot sem že rekel, je čas načrtovanja zima. Imava željo obiskati Andoro, Francijo in Španijo, gore oz. Alpe, in sicer Pireneje. Za to potovanje planirava okoli 19 dni.

Hvala za čas, ki ste si ga vzeli in odgovorili na najina vprašanja. Vam in vaši ženi želiva še obilo užitkov in prijetnih doživetij na vajinih popotovanjih, na poti pa naj vaju spremlja sreča. Pa srečno!

Maja Temnikar in Ana Strmčnik, 9. b

Kako se učinkovito učimo?

KAKO SE UČINKOVITO UČITI? VSAK IMA NAMREČ SVOJ UČNI STIL.

Učenje za šolo je delo, ki ga moramo načrtovati. Preden pa se začnemo učiti, je dobro vedeti, kakšen učni tip smo, in temu potem prilagodimo tudi naše učenje. Gre za to, da vsak učenec pri sprejemanju in pomnjenju informacij daje prednost enemu od treh čutov: vidnemu (vizualni učni stil), slušnemu (avditivni učni stil) in telesno gibalnemu (kinestetični učni stil). Pri tem je pomembno, da ugotovimo, kateri tip prevladuje. Če želiš izvedeti, kateri učni stil prevladuje pri tebi, reši naslednji test.

1. Če je treba nekaj narediti, potem se najbolje naučim, če:

a) opazujem nekoga, ki mi to pokaže,

b) poslušam nekoga, ki mi postopek razloži,

c) poskusim narediti sam-a.

2. Ko berem, pogosto ugotovim, da:

a) si prebrano predstavljam,

b) berem glasno ali si poskušam zvoke predstavljati,

c) se poskušam vživeti v situacijo.

3. Ko me vprašajo za smer:

a) si predstavljam kraje zato, da smer lažje razložim, še raje pa smer kar narišem,

b) nimam težav z razlago poti,

c) to pokažem.

4. Če ne vem, kako naj izgovorim kako besedo:

a) jo zapišem, da jo vidim in lahko preberem,

b) jo glasno izgovorim, da ugotovim ali pravilno zveni,

c) jo zapišem, da ugotovim ali pravilno občutim.

5. Ko pišem:

a) me skrbi, ali je med črkami in besedami enakomeren razmik,

b) si ves čas ponavljam črke in besede,

c) močno pritiskam pisalo.

6. Če si moram zapomniti seznam, si ga najlažje zapomnim, če:

a) ga zapišem na papir,

b) si ga nenehno ponavljam,

c) se premikam in uporabljam prste za naštevanje stvari.

7. Raje imam učitelje, ki:

a) uporabljajo tablo ali projektor, ko razlagajo vsebino,

b) razlagajo vsebino z veliko primerjavami,

c) so zelo aktivni in se veliko premikajo.

8. Če se želim skoncentrirati, mi povzroča težave:

a) če je v prostoru veliko gibanja,

b) hrup,

c) če moram ves čas sedeti pri miru.

9. Če rešujem problem:

a) ga napišem ali narišem, da si ga lažje predstavljam,

b) se pogovorim sam s seboj,

c) se veliko premikam ali uporabljam različne predmete, ki mi pomagajo pri razmišljanju.

10. Če dobim napisana navodila, kako naj nekaj sestavim:

a) jih potiho preberem in si v mislih predstavljam, kateri deli spadajo skupaj,

b) jih preberem naglas in se pogovarjam s samim seboj, ko dele sestavljam,

c) najprej poskušam sestaviti dele, šele nato preberem navodila.

11. Da se zamotim, ko čakam:

a) gledam naokrog, strmim in berem,

b) govorim ali poslušam ljudi,

c) hodim naokrog, z rokami premikam predmete, premikam noge, ko sedim.

12. Če moram z govorico nekomu nekaj pojasniti,

a) raje povem na kratko, saj ne želim predolgo govoriti,

b) razložim s podrobnostmi, saj rad-a govorim,

c) premikam roke in se gibljem, ko razlagam.

13. Če mi nekdo nekaj govori in razlaga:

a) si poskušam priklicati podobe, da si lažje predstavljam,

b) uživam v poslušanju,

c) dolgočasi me, če je razlaga predolga in s preveč podrobnostmi.

14. Če si želim priklicati imena,

a) si zapomnim obraze, vendar pozabim imena,

b) si zapomnim imena, vendar pozabim obraze,

c) si zapomnim okoliščine, v katerih sem osebo srečal-a.

Rezultati testa:
Seštejte vse odgovore A, B in C. Najvišje število odgovorov pod določeno črko pomeni, da ta učni tip pri vas prevladuje. Odgovori pod:

A - vizualni ali vidni učni tip **B** - avditivni ali slušni učni tip **C** - kinestetični ali gibalni učni tip

VIZUALNI TIP: pretežni del informacij zaznava prek vida, oziroma si jih bolje zapomni, če informacije vidi (v obliki slike, grafične podobe, demonstracije, igre, video vsebin ipd.). Ima urejene zapiske, uporablja barve, slike. Določeno snov vidi v podobah. Uporaba miselnih vzorcev je zelo primerna za vizualnega tipa človeka.

AVDITIVNI TIP: informacije najbolje sprejema s slušnim zaznavanjem. Pozoren je na zvoke okrog sebe, na barvo glasu. Običajno se uči na glas in pozorno posluša razlago. Snov si hitro zapomni že ob poslušanju razlage, če to snov razlaga drugim ali če se o njej pogovarja.

KINESTETIČNI TIP: zaznava z otipom med gibanjem in skozi notranje občutke. Za ta tip je značilno, dapiše, ko se uči, tako da se tok misli in razmišljanj ujema s fizičnim gibanjem. Potrebno je, da reši čim več vaj.

Kako se učinkovito učimo?

Pomembno je vedeti!

Zapomnimo si približno:

10 % tega, kar preberemo,

20 % tega, kar slišimo,

30 % tega, kar vidimo,

70 % tega, kar vidimo in slišimo ali kar sami rečemo,

90 % tega, kar sami počnemo.

Učimo se ves čas in celo življenje, pa če to hočemo ali ne. Včasih se tega zavedamo, pogosto pa učenje poteka tudi na čisto podzavestni ravni, preko igre. Učenje zato ni samo nekaj dolgočasnega in mučnega, ampak je lahko prav prijetno doživetje.

Vir: *Learning to Study through Critical Thinking; Čveka 2013, Katarina Kotnik Ivačič*

Zgoraj: Aljaž Cigler, Manca Otič, 2. a

Spodaj: Neža Slemenik, Alen Fink, 2. a

Ustvarjalnica

Učitelji na naši šoli se zavedamo, da imajo naši učenci polno zanimivih idej. Da njihova ustvarjalnost ne bi zamrla, jih spodbujamo tudi z različnimi tehnikami razmišljanja. Ena takšnih je tudi tehnika PNZ, pri kateri je potrebno nanizati čim več dobrih, slabih in zanimivih plati nekega problema. Zaželeno je, da predloge prispevajo vsi učenci.

Učiteljici Lilijana Pelc in Petra Turk sta tik po jesenskih počitnicah svojim prvošolcem ponudili zanimiv »problem«. Spodbudili sta jih k razmišljanju, KAJ BI BILO, ČE BI BILE POČITNICE VSAK DAN. Da bi si učenci lažje predstavljali besedi pozitivno in negativno, sta jim učiteljici pripravili slikovne kartice, ki kar najbolje prikažejo pomen novih besed.

Predstavljamo odgovore učencev 1. a razreda.

POZITIVNO

- Nikoli ne bi bilo treba vstati zgodaj.
- Ves čas bi lahko gledali TV.
- Vseskozi bi lahko spali, se vozili s kolesom, igrali računalnik.
- Ves čas bi se lahko učili.
- Lahko bi se kopali, šli na morje.
- Ne bi bilo treba pisati domače naloge.
- Vseskozi bi lahko hodili na obiske, taborili.
- Več bi lahko šli na sprehode in plezali po drevesih.
- Lenarili bi celo življenje.
- Delali bi lahko karkoli.
- Jedli bi lahko prej.
- Samo igrali bi se.

NEGATIVNO

- Dolgčas bi nam bilo.
- Nič se ne bi naučili.
- Pogrešali bi šolo in prijatelje.
- Sami bi bili doma in bi pogrešali mamico in atija.
- Ne bi imeli tako dobrega kosila, kot je v šoli.
- Pozimi ne bi mogli delati snežakov s sošolci.
- Zamudili bi druženje.
- Ne bi se naučili abecede.

ZANIMIVO

- Vsak dan bi lahko bili na morju.
- Ne bi bilo treba pospravljati sobe, ko bi vse razmetali.
- Drevesom bi polomili veje in bi jih obesili po sobi.
- Ves dan bi lahko kakali.
- Iz plastelina bi lahko oblikovali figurice.
- Lahko bi ves dan skakali po blatu in po postelji.
- Lahko bi se obmetavali s »povštri«.
- Ves dan bi lahko kupovali igrače.
- Z babiko bi lahko hodila po trgovinah.
- Hodil bi delat in bi zaslužil denar.
- V jeseni bi lahko dlje bedeli, ker je noč daljša.
- Ko bi se moja sestrica zbudila, ne bi jokala, ker midva z mamo ne bi odšla v šolo.
- Mama bi nam dala hrano, ki bi si jo nesli v posteljo, tam bi pa kar spali in jedli.

ZIMA, POMLAD, POLETJE IN JESEN

Zima, zima, oj, zima… le kje si?
Da prineseš nam vesele praznike.

Pomlad, pomlad, oj, pomlad… le kje si?
Ko prideš ti, vse ozeleni.

Poletje, poletje, oj, poletje, kdaj prideš?
Ko prideš ti, hitro na morje skočimo vsi.

Jesen, jesen, oj, jesen…
Ko prideš ti, vsi listavci barve spremenijo in
ko hodimo po njih, šumijo.

Takšni so ti naši letni časi.

Blaž Aber, 4. b

ZIMA JE PRIŠLA

Tetka zima je prišla med nas,
s svojim belim plaščem pokrila je vso vas.
Otroci se sankajo,
se drsajo in igluje postavljajo.
To je tetka zima –
veselimo se je vsi.

Na njenem snežnem plašču se igramo
in delamo snežake.
A, ko sneg skopni,
se pomlad med nas pokaže
in zvončki rastejo.
Tako se letni časi menjajo.

Daša Krivec, 4. b

PRAZNIKI SE BLIŽAJO

Prazniki se bližajo,
veselimo se že vsi.
Za novo leto ognjemeti letijo v nebo.
Zvezde na nebu sijejo,
snežinke na tla padajo.
Veselimo se že vsi,
prazniki se bližajo, juhu,
veselimo se daril.

Matija Pačnik, 4. b

ZIMA JE TU

Zima je tu,
prazniki so tu.
Božič bliža se.
V mestu se luči svetlikajo.
Otroci veseli smo,
ker darila dobivamo.
Potico pečemo,
veseli smo, ker potica dobra je.

Tadej Kac, 4. b

ZIMA, ZIMA, ZIMA

Zima, zima, zima je zares prima.
Otroci se igramo,
v snegu se kepamo, sankamo in
delamo snežaka.
A, ko nas mamice pokličejo,
nočemo domov,
saj snežak se nam smeji,
ker vesel je, da smo tukaj mi.

Hana Praprotnik, 4. b

LETNI ČASI

Bliža se zima,
praznike s seboj pripelje.
Božiček prihaja,
otrokom darila pripelje.
Otroci veselo odpirajo jih,
Božiček veselo gleda jih.

Otrok Janko hrčka je dobil,
hrček čaroben je bil,
Lutko ime je dobil.
Janko naloge ni znal,
Lutko mu jo je naredil.

Prišla je pomlad.
Otroci v šolo so odšli.
Lutko Janku v žep se je skril,
v šolo je prišel.
Poletne počitnice prišle so.
Otroci kopali so se.
Potem otroci spet v šolo so odšli
in zopet zima je prišla.
In otroci v resnični svet so spet odšli.

Matic Lauko, 4. b

ZIMSKI PRAZNIKI

Prazniki so tu,
veseli smo vsi.
Z družino skupaj smo,
veseli smo vsi.
Doma se kepamo,
božične pesmi pojemo.
Darila so že tu.
Ob jelki veselo stojimo,
snežinke padajo,
mi pa rajamo.
Veseli zimski prazniki so tu,
a zime kmalu konec bo
in prišla bo vesela pomlad.

Matevž Serušnik, 4.b

ZIMA

Zima se bliža,
zabavno bo to –
jupi, jupi jo.
Snegec prihaja,
odejo dobimo,
in se daril veselimo.

Lea Ošlovnik, 4. b

DOMIŠLJIJA

Če bi otroci imeli krila,

se bi mama zelo jezila.

Mame jih namreč ne bi imele

in zato bi znorele.

Kaja Priteržnik, 3. b

Če bi ure po zraku letele,

to nekaj bilo bi.

Vedno vedel bi, koliko ura kaže mi.

In, en, dva, tri,

ure tiktakajo po nebu mi.

Val Vunderl, 3. b

Zgodbice, ki so predstavljene spodaj, bi morale biti objavljene že v prejšnji številki glasila, a so se nam takrat nekako »izmuznile«. Za napako se tem piscem zgodbic, ki so zdaj že tretji razred, opravičujemo in njihove zgodbe z veseljem objavljamo.

Srečala sem gosenico

Šla sem na sprehod. Na grmu sem zagledala gosenico. Bila je zelo lepa. Nekaj časa sem jo opazovala, nato sem se odločila, da jo bom odnesla domov. Ves dan sem bila z njo. Zvečer sem jo dala v kozarec in ga postavila na okensko polico. Zjutraj sem jo pozdravila in odšla v šolo. Ko sem prišla domov, je ni bilo več. Bila sem žalostna. Toda, zvečer me je prišel obiskat prelep pisan metuljček.

Maja Pleunik, 3. b

Robot

Zelo rad bi imel robota. Ime bi mu bilo Tomi. Nosil bi ga v šolo. Pri pouku bi mi prišepetaval, jaz pa bi dobival same dobre ocene. Tudi domače naloge bi mi naredil. Tega robota v šoli ne bi vedno potreboval, ampak le pri težkih nalogah. Zanj bi se zelo bal, da mi ga ne bi ukradli.

Jakob Strmčnik, 3. b

Čarovnica Lana in njen zmajček Kiko

Nekoč je v hiši na robu gozda živela deklica. A to ni bila navadna deklica, saj je znala čarati. Zato so jo prijatelji klicali čarovnica Lana. Imela je zelo lepo domačo žival, zmajčka Kika. Kiko ni bil strašen, bil je modre barve z vijoličnimi pikami po hrbtu.
Nekega dne sta se odločila, da gresta na počitnice k prijateljici Špeli, ki je bila tudi čarovnica. Špela ni imela hišnega ljubljenčka, zato je imela posebno rada dneve, ko je na obisk prišla Lana s Kikom. Tokrat pa sta prišla na počitnice za ves teden, zato je bila Špela zelo srečna. Vsak dan so se igrali na vrtu. Tisto jutro, ko bi morala Lana in Kiko domov, pa se je zmajček izgubil. Lana in Špela sta ga povsod iskali, a ga nista našli. Nazadnje sta pogledali še v gozd, in res sta ga našli tam. Na drevesu se je skrival pred divjo mačko. Lana je vrgla palico, mačka je stekla za njo, zmajček Kiko pa je hitro zlezel z drevesa v Lanino naročje. Odšli so do Špeline hiše, kjer sta se Lana in Kiko poslovila ter odšla domov.

Kaja Priteržnik, 3. b

Moj kuža

Ko sem hodil v vrtec, sem dobil kužka, nemškega ovčarja. Sam sem mu izbral ime Astra, saj je psička. Mama ji je dala posodo za vodo in hrano, ati pa ji je postavil velik boks. Je črno rjave barve in kar velika. Ni huda, samo včasih laja. Vsak dan ji je treba dati svežo vodo in hrano. Večkrat ji odstopim tudi kak priboljšek. Z njo se igram, tekam in jo peljem na sprehod z mamo in očetom. Enkrat na leto jo peljemo tudi k živinozdravniku, kjer jo cepijo proti steklini. Astra pridno čuva našo hišo. Zelo jo imam rad. Oba z bratom Leonom sva zelo vesela, da smo dobili Astro.

Žiga Naglič, 3. b

Mojca Pokrajculja malo drugače

Mojca Pokrajculja je bila že huda, ko je zopet nekdo trkal in stokal. Bil je nekdo, ki ga še nihče ni videl. Bil je majhne postave, bil je zelene barve in glavo je imel srčkaste oblike. Mojca Pokrajculja ga je vprašala, kaj zna. Ker je bil to vesoljček, je znal vse. Mojca Pokrajculja ga je spustila v piskrček. Zjutraj pa se je lisica izmuznila v kuhinjo. Pojedla je vse slastne piškotke iz karamele in kokosove moke, ki jih je prinesel vesoljček. Ampak vesoljček je imel s seboj tudi čarobno kroglo, ki je vse to snemala. Lisica ni utegnila oditi v posteljo, zato se je ulegla kar na tla. Ko so se ostali zbudili, je lisica rekla, da si je šla kuhat kamilični čaj z medom. Ko so opazili, da so izginile vse potičke, je nastal prepir. Mojca Pokrajculja je obtožila lisico, lisica pa vesoljčka. Lisica je vse močneje obtoževala vesoljčka in nazadnje so ji verjeli. Začeli so se poditi za vesoljčkom. Pretekli so devet gora in preplavali tri morja. Vesoljček se je dvignil dvanajst kilometrov visoko. Ko se je bližala polnoč, se je vesoljček vrnil in se odtihotapil v piskrček. Zbudil jih je in jim pokazal, kaj je posnela čarobna krogla. Izgnali so lisico in skupaj srečno živeli do konca svojih dni.

Valentina Popič, 3. a

Mojca Pokrajculja je bila že huda, ko je zopet nekdo trkal in stokal. Odprla je vrata in zagledala, da pred vrati stoji triglavi zmaj, ki je imel kar sedem nog in v vsaki glavi dvanajst jezikov. Vprašala ga je, kaj zna. Triglavi zmaj je odgovoril, da je kuhar. Mojca Pokrajculja ga je spustila v piskrček. Ponoči je lisica stokala, da jo boli trebuh. Mojca Pokrajculja ji je priporočila, naj si gre skuhat kamilični čaj. To se je ponovilo še trikrat. Lisice ni bolel trebuh, ampak je jedla med. Zjutraj so se vsi spraševali, kdo je pojedel med. Volk je rekel, naj se gredo sončit in tistemu, ki je pojedel med, bo med pritekel nazaj na usta. Ko so se šli sončit, so vsi zaspali, razen lisice, ki si ni upala, saj bi ji med pritekel na usta. Ko ji je med pritekel ven, je hotela z medom namazati zajčka. Tudi zmaj ni mogel spati in je videl, kako lisica z medom maže zajčka. Zbudil je vse svoje prijatelje. Začeli so jo preganjati in zmaj bi ji požrl rep, če mu ne bi ušla.

Danijel Pogorevc, 3. a

Mojca Pokrajculja je bila že huda, ko je zopet nekdo trkal in stokal. Odšla je odpret in pred vrati je stal zelo majhen palček. Vprašal je, če lahko pride v piskrček, saj bo kmalu zmrznil. Mojca Pokrajculja ga je vprašala, če kaj zna. Odgovoril je, da zna odlično kuhati. Tako ga je Mojca Pokrajculja spustila v piskrček. Mirno so zaspali, a kar naenkrat je lisica zavpila. Vsi so se zbudili in videli, da nekaj gori. Hitro so stekli iz piskrčka in videli, da gori gozd. Ravno takrat pa je pritekel Povodni mož, trikrat zamahnil z roko in požar je izginil. Mojca Pokrajculja, živali in palček so se zahvalili Povodnemu možu in odšli v piskrček. Zjutraj, ko so se zbudili, jim je moral palček kuhati. Vsi so želeli jesti palačinke, palček pa ne. Zato so se skregali in palček je odšel. Na pol poti si je premislil in odšel nazaj k piskrčku. Opravičil se je živalim, ker je bil tako nesramen. Živali so mu oprostile in mu povedale, da odhajajo domov. Živali so odšle, palček pa tudi, ker je vedel, da ga doma pogrešajo. Mojca Pokrajculja je tako ostala sama.

Katarina Majcen, 3. b

MARTIN KRPAN

Le kdo še ni slišal za Krpana, njegovo kobilico, sol … Pri slovenščini smo kot dolgo branje v šoli in tudi za domače branje prebirali knjigo Frana Levstika (prvo slovensko umetno povest) o slovenskem junaku Martinu Krpanu. Nad vsebino in junakom smo bili navdušeni. V šolski nalogi pa smo razmišljali tudi o tem, ali smo lahko tudi mi junaki in koga sedmošolci vidimo kot junake v tem času. Preberite si naše misli.

Sedmošolci

Mislim, da bi Slovenci potrebovali več junakov, ki bi nas reševali pred naravnimi katastrofami ter drugimi nevarnostmi. Menim, da lahko vsak človek postane junak, a zame bodo junaki zmeraj kirurgi, gasilci, policisti in drugi reševalci življenj. Kdo ve, morda bom tudi jaz nekega dne postala ena izmed njih. **(Nina Pačnik, 7. a)**

Tudi Slovenci bi potrebovali veliko junakov, kot je bil Martin Krpan. Ti bi morali reševati ljudi iz ognjenih plamenov, iz plazov in veliko drugih naravnih nesreč. Veliko ljudi je danes v stiski, zato bi bilo dobro imeti veliko takšnih junakov. Tudi sam bi lahko bil junak, ki bi revnim otrokom ter otrokom brez doma in staršev daroval igrače, oblačila in denar. S tem bi jim polepšal življenje, kot ga je Krpan Dunajčanom. **(Alen Planinšec, 7. a)**

Življenja danes in v času Avstro-Ogrske se skoraj ne da primerjati. Včasih Slovenci nismo bili veliko vredni, saj smo bili majhni. Še vedno smo majhni, vendar smo v svetu veliko bolj prepoznavni. Na žalost pa nas nekateri investitorji prezirajo. Ravno iz tega razloga, ker smo majhni. Kljub temu bi v Sloveniji ostal za vedno. Razlog, da bi odšel drugam, bi bila ljubezen ali poklicna pot. Svojo domovino bom imel vedno rad in jo spoštoval tako kot Martin Krpan. **(Miha Krevh, 7. a)**

Slovenci bi v času, kakršen je, potrebovali takšnega junaka, saj je zelo veliko prepirov. Ta junak pa ne bi smel pobijati, temveč samo reševati težave. Jaz sicer nisem ravno take vrste junak. Vsak človek je lahko junak, na primer tudi z ločevanjem odpadkov in podobno. Povest mi je všeč, ker zmaga modrost in moč Krpana. Celotna zgodba je zelo zanimiva, a hkrati tudi kruta. **(Zara Pačnik, 7. a)**

Predstavitev knjige Dnevnik Ane Frank

Dnevnik opisuje čas med drugo svetovno vojno, med letoma 1942 in 1944. Najprej v Frankfurtu, kjer je Ana živela skupaj s svojo družino, potem pa v Amsterdamu, kamor so se zaradi Nemcev preselili in se tu skrivali dve leti. Ana v svojem dnevniku opisuje, kaj so tam počeli.

Z družino Frank so se skrivali še gospa in gospod Vaan Dan, njun sin Peter in še Dussel, ki si je delil sobo z Ano. Dussel je bil trmast kot Ana, vendar jo razumem, ker je bila v puberteti. Ana je imela najraje sestro Margot, saj je bila ta z njo zelo prijazna. Kar naprej pa se je kregala s svojo mamo Edith, ki je ni razumela.

Vsi, ki so živeli v skrivališču, so bili zelo živčni in bilo jih je strah, zato so se nekateri ves čas prepirali. A znali so stopiti tudi skupaj. Na srečo je bila tu še Miep, njihova prijateljica, ki jim je nosila hrano, ob sobotah knjige iz knjižnice in še ostale stvari, ki so jih potrebovali.

V današnjem času si težko predstavljamo, da bi živeli na tak način – odrezani od sveta – še posebej, če si v puberteti kot Ana. Najbrž zelo pogrešaš svoj pravi dom, svoje prijatelje in še vse ostalo.

Po mojem mnenju je sporočilo knjige zelo težko razbrati, saj sem najbrž še premlada in mislim, da so take knjige še pretežke zame, zato bi jo priporočila nekomu starejšemu, ki bo lažje dojemal vse skupaj. Vseeno pa mi je bila knjiga všeč, ker imam na splošno rada knjige in filme o resničnih dogodkih, ki imajo večinoma žalosten konec. Tak je tudi ta dnevnik. Družino Frank je nekdo izdal in ponje so prišli Nemci ter jih odpeljali v koncentracijsko taborišče, iz katerega se je rešil samo Anin oče.

Katarina Golouh, 8. b

Avtorji pingvinov so učenci 1. razreda.

TRAVESTIJA POVODNEGA MOŽA

Tam v mestu ob Ljubljan'ci,
smuka Uršika se zala,
ker moškega si bo poiskala.
V mreže jih lovi po vrsti,
vsi jo pa po riti s prsti.

Veliko žensk je jokalo,
ker Urška jim je moške prevzela
kot za šalo.

Priljudna in prevzetna je bila,
zato je vsem ugajala.
Tipe je z zvijačo dobila
in za nos jih dolgo je vodila.
Ko pa naveličala se jih je,
jih takoj zapustila je.

Vsi jo vabijo na plesišče,
a vsakemu reče,
naj spoka se na letališče.
Si vedno nekaj namišljuje,
sedem je ura pa malo še čez
in Urška počasi se spravlja
na ples.

Al' Urška se ozira,
ker plesavca si izbira.
Mimo možek prihiti,
tam jo hitro zavrti.

Omrežit ga Uršika zelo si želi,
zaljubljeno vanj obrača oči.

To je videl mladenič,
se Urški približa.
»Daj, zaplešiva,« ji pravi,
»drugače boš pristala v Savi.
Od tvoje lepote zaslišal sem davi.
Že Uršika zala jaz tukaj stojim
in noge na podu že komaj držim.«

To reče in globoko zazeha,
sladko mu pihne Urška v obraz
in reče: »Dragi, zdaj je čas. «

Podal ji frajer je roko
in po podu sta zletela,
kot bi krila imela.
Oba vesela se vrtela,
da se vid'lo nogic ni,
zgled'lo kot da luna ju nosila
in da hod'la bi že tri dni.

To gled'li so drugi
in se spogledovali.
Od čudeža godcem roke so zmrzovale
in to je mladen'ča zmotilo preveč,
da godci igrali mu niso nič več.

Brž pridrvelo je črno govedo,
vsi so obstali,
vsi so kričali,
cep'tali po podu da slišal' se je
k't govedo k' mukalo je.
A Urška prebrisana je bila,
zato jim roge je pokazala.

Plesalec ji reče: »Ne boj se goveda,
ki te grozno gleda.
Ti le obrni pete,
ker polnoč je že.«

»Dej, malo se used'ma
avša nevedna,
da noga počije
in se mi ne zvije.«
»Dej, še dan's mor'ma prit',
zato k'r malo pohit'.«

To reče, hitreje sta zaplesala,
večkrat sta se obrnila,
na bregu Ljubljan'ce se malo spotila
in v valove dereče skočila.
Skok so vid'li čolnarji,
a le nogavice so našli v Savi.

Osmošolci, 3. skupina

Hiše: Alen Založnik, Daša Repas, 3. b
Snežaki: Valentina Popič, Sara Tušnik, Roko Oto Slemenik, 3. a

Razpoloženjske pesmi devetošolcev

Ptico sem videl leteti,
njen samotni let.
Preko gora je letela,
daleč v širni svet.

To ni ptica selilka,
ki odletela je v svet.
To je le moja ljubezen,
ki šla se je k drugemu gret.

Andraž Kavnik, 9. b

Svetlo sonce je prišlo izza gore,
obsijalo je celo lepo polje.
Sonček ima nasmešek zlat,
tako kot jaz, ko ne morem spat.

Ko pride sonce izza gore,
prisili ljudi, da se smeje.
Kadar pa sonca ni,
vsi takrat se jokali bi.

Anže Kovač, 9. a

Sedel sem za mizo,
jedel sem pizzo.
Gledal skozi okno
in nekdo me je 'pokno'.

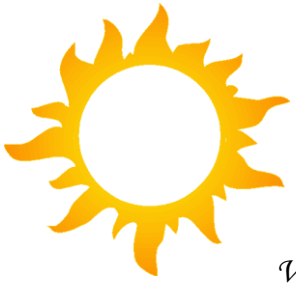

Začutil sem bolečino,
ki ji ni in ni bilo konca,
zagotovo mi ni bilo fino,
ker še nisem slišal zvonca.

Aleks Kotnik, 9. b

Kakor sonce posije izza gore,
tako prebiješ misli moje.
In ko sonce zaide,
tvoj pogled izgine.

Vendar sonce sije vsak dan,
moja misel nate je zaman.
Ti in vse je s tabo odšlo,
ni več stika med nebom in zemljo.

Danijela Konc, 9. b

Ura teče, čas beži,

meni pa vse dol visi.

Vse je tečno in brezveze,

saj s šolo ima veze.

Pouk vleče se in vleče,

m'ne pa t'k puberteta meče.

Vleče, vleče se pouk,

o, le kdaj bo konec mojih muk.

Lara Plevnik, 9. a

Ura odbila je polnoč.

To je čas, ko noč pridobi svojo moč.

Samo sova še skovika

in misli v moji glavi trajno mi premika.

Kdo je ta, ki krade mi prelepo noč?

Kdo je to, ki nad mano ima tako moč?

Tesnoba, žalost in nemir v moji glavi se vrte,

kajti vem, da misel na tatu boli.

Nina Zdovc, 9. a

Aljaž Ošlovnik, 9. b

Jezikovni kotiček

Nejka Serušnik's web page

I'm Nejka, and I'm 13 years old. I have green eyes and blond hair. I'm not very tall. I'm shy, I like sharing things and I'm not very confident.

My school is named OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu. It's in a small village named Šmartno pri SG. My best subjects are Maths and Sports. My worst subject is History. I don't like Music, but I'm interested in Geography.

I live in a small village, named Mislinjska Dobrava. It's a nice village by the river Mislinja. My room is not big, but I have enough room for doing things that I like. In my room, there are some stairs and I've got a small balcony, too. My room is painted in white.

I don't have lots of friends, but I have a very good friend Lucijan, who understands me. I can trust him. He's very nice and confident. I like him, because he's friendly. He's got green eyes and brown hair. He's taller than me.

I like doing sport. I'm a fit person and I like football. That's because I train it.

I like criminal films. My favourite films are about Hercule Poirot. And I also like old band's music. My favourite bands are AC/DC, The Beatles, Guns 'n Roses and Nirvana.

My favourite stars are Johnny Depp, Leonardo di Caprio and Charlie Chaplin.

A very good friend

He's Lucijan. He is not very tall, but he's taller than me. He says, that he looks like a nerd, but I think that's not true. He only wears glasses! He's got brown hair and dark eyes. I don't exactly know what colour they are. He's kind and we've got lots of fun together. He's a thinker not a talker, but that's why I like him. He's also very polite. He always helps people. Sometimes we argue, but we are soon best friends again. I like him, because I can trust him, he's probably the best thing that have ever happened in my life. I don't want to lose him.

Nejka Serušnik, 8. a

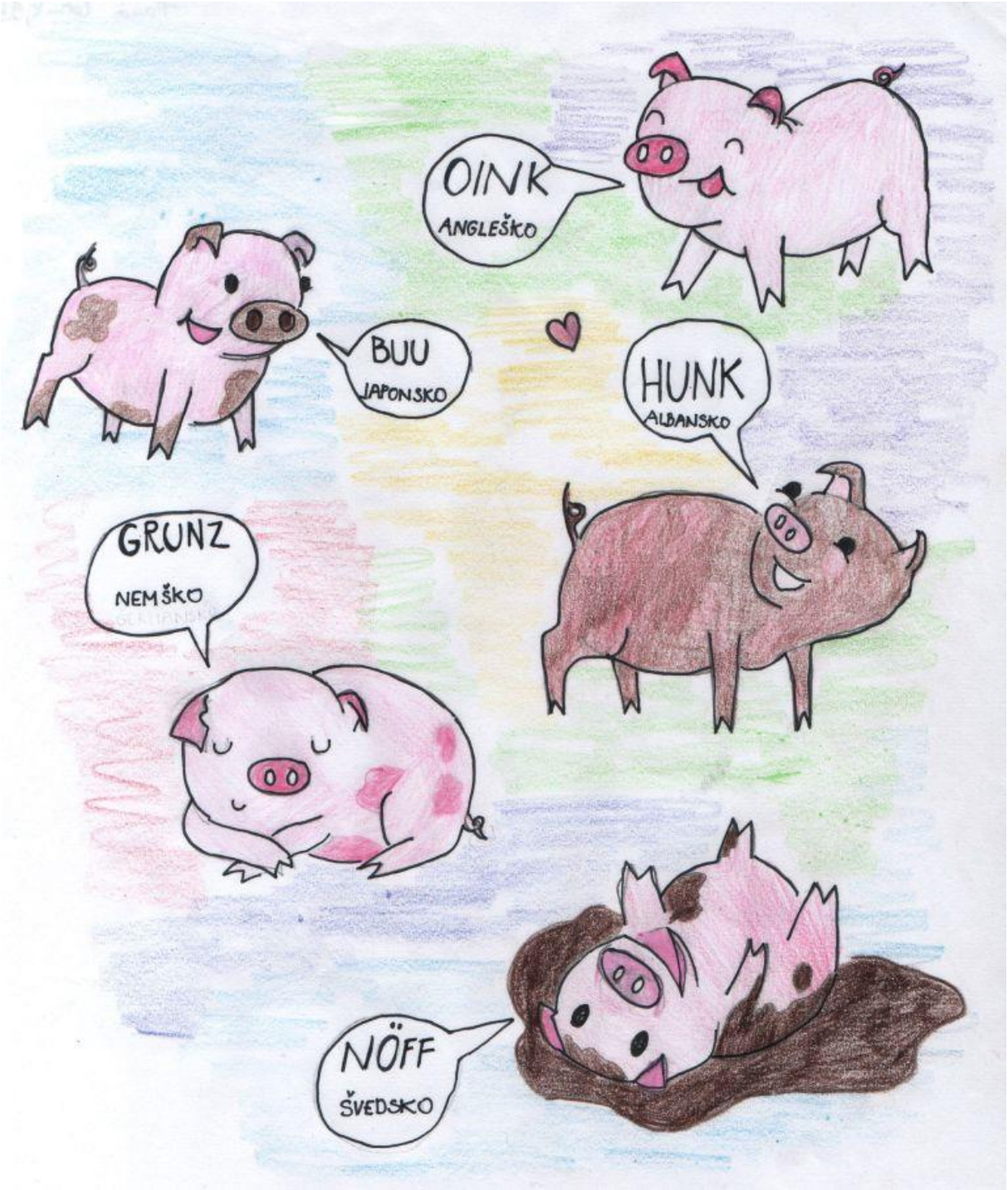

Hana Kotnik, 9. b

Svet glasbe

LEGENDARNI AC/DC

Leta 1973 so se Bon Scott (pokojni), Dave Evans, Mark Evans, Chris Slade, Simon Wright, Malcolm Young, prijatelji iz Sydneya v Avstraliji, odločili, da ustanovijo rock skupino imenovano AC/DC. Glasbeni slog je predvsem hard rock, blues-rock, rock and roll ter heavy metal. Na glasbeni sceni so že 42 let in imajo za sabo kar precej koncertov ter turnej. Najuspešnejši je bil koncert v Doningtonu, kjer so nastopali pred 240.000 glavo množico. Izdali so 27 albumov in po vsem svetu prodali okoli 200 milijonov plošč. Njihov najuspešnejši album, ki je obnorel svet, je Back in Black. Izdali so ga leta 1980 in samo v ZDA prodali okoli 24 milijonov primerkov. Najbolj poznane pesmi so: Back in Black, Rock´n´roll Train, Thunderstruck, Highway to Hell, T.N.T, The Jack, Hells Bells in Back to School. S temi uspešnicami je skupina obnorela glave skoraj vseh rock navdušencev po svetu. Spomladi začenjajo s turnejo po Evropi, 14. maja 2015 pa bodo koncertirali blizu nas, in sicer v Zeltwegu pri Gradcu.

Se je pa tudi na slovenski sceni leta 2003 pojavila skupina AC/DC COVER BAND. Njeni člani Miha, Edin, Martin, Davor in David so sami povedali, da je to njihov najljubši bend iz otroških let. Povedali so, da je za njimi 11 uspešnih let, kar jim brez zvestih oboževalcev ne bi uspelo. V letih delovanja so nastopali na veliko koncertih po Sloveniji ter v sosednjih državah – Italiji, Avstriji in Črni Gori. Vokalist Davor je povedal, da ga zelo veseli, da je današnja mladina zopet začela poslušati glasbo skupine AC/DC, saj si želi, da ta skupina nikoli ne bi bila pozabljena, da bi norela v glavah naših otrok in vnukov.

Maja Temnikar in Andraž Pavlič, 9. b

Ana Neža Naglič, 6. a

Lara Kotnik, 7. a

Kulinarika

V okviru interesne dejavnosti Kuhamo – pečemo je učiteljica Irma izvedla ločene delavnice za 4. a in 4. b razred. Z vsakim razredom so pripravili različne sladice za srečanje s starši, in sicer z vsakim oddelkom enake, da ne bi bilo kakšne zamere ;). Kaj so pripravili, si preberite spodaj, saj so nam zaupali tudi svoje recepte.
Uživajte v peki, še bolj pa v jedi ☺. Mmmm … kako diši …

PIŠKOTI IZ OVSENIH KOSMIČEV

Sestavine:
75 g margarine ali masla
125 g grobih ovsenih kosmičev
75 g sladkorja
1 jajce
3-5 kapelj esence grenkih mandljev
50 g mehke bele moke
3 g (1 zvrhana žlička) pecilnega praška

Postopek:
V ponvi razpustimo maslo, dodamo ovsene kosmiče in jih med mešanjem rahlo prepražimo. Primešamo še 1 žlico sladkorja in ga prav tako porjavimo.

Posebej stepamo jajce in mu postopoma dodajamo preostali sladkor in mandljevo esenco ter stepamo še dve minuti.

Moko zmešamo s pecilnim praškom in jo presejemo na jajčno kremo, dodamo še ohlajene kosmiče in jih na hitro vmešamo.

Z dvema žličkama oblikujemo kot lešnik velike kupčke iz testa, jih polagamo na pomaščen pekač (ali na peki papir) in postavimo v ogreto pečico.

Pečemo na 175°- 200°C, 12-15 min.

NABODALA Z BANANO

Sestavine:

zobotrebci

majhni okrogli piškoti

banane (razrezane na kolesca)

mleti orehi

malo kokosa/ mrvic

Preliv:

bela čokolada

temna jedilna čokolada

rastlinska mast

malo olja

Postopek:

Na zobotrebec nataknemo piškot, kolesce banane in še en piškot. Nabodalo pomočimo v čokoladno glazuro (belo ali temno). Spodnjo stran povaljamo v mletih orehih in na vrhu po želji okrasimo s kokosom ali mrvicami.

Čokoladno glazuro pripravimo tako, da jedilno čokolado, ki smo ji dodali malo rastlinske masti, in žlico olja stepemo nad soparo.

JABOLČNA PITA

Testo:

70 dag moke

30 dag margarine

20 dag sladkorja

2 jajci

pol pecilnega praška

malo mleka

rum

Nadev:

Naribana jabolka s sladkorjem potresemo s cimetom.

Postopek:

Zamesimo krhko testo. 2/3 testa razvaljamo in ga položimo na dno pekača. Nanj razporedimo jabolka. Jabolka pokrijemo z mrežo, ki jo oblikujemo iz ostalega testa.

Pečemo 50 minut pri temperaturi 190°C.

Dober tek!

Nina Zdovc, 9. a

Razvedrilo

Naloga iz logike za kratek čas

Referat o planetih

Sonja, Jana, Roza, Jošt, Boštjan, Neža in Marcel so napisali različne seminarske naloge o planetih (Merkur, Saturn, Jupiter, Mars, Neptun, Zemlja in Pluton). Nihče ni izbral Urana in Venere. Ugotovi, kdo je pisal o katerem planetu. Planeti v tabeli so napisani po vrsti. Predstavljaj si, da je Sonce čisto na levi strani tabele.

1. Zemlja je bližje Soncu kot Janin planet.
2. Rozin planet je dlje od Sonca kot Boštjanov planet.
3. Rozin planet je četrti planet od Sonca.
4. Saturn je dlje od Sonca kot Janin planet.
5. Saturn je dlje od Sonca kot Boštjanov planet.
6. Janin planet je dlje od Sonca kot Boštjanov planet.
7. Marcelov planet je osmi po vrsti od Sonca.
8. Janin planet je peti po vrsti.
9. Sonjin planet je prvi od Sonca.
10. Rozin planet je bližje Soncu kot Janin.
11. Merkur je bližje Soncu kot Janin planet.
12. Neptun je dlje od Sonca kot Rozin planet.
13. Jupiter je dlje od Sonca kot Boštjanov planet.
14. Nežin planet se prične na črko s.
15. Jošt je predstavil najmanjši planet.
16. Pluton je dlje od Sonca kot Boštjanov planet.

Merkur	Venera	Zemlja	Mars	Jupiter	Saturn	Uran	Neptun	Pluton
	X					X		

Tisti, ki bo pravilno rešil nalogo in jo oddal učiteljici Andreji, bo sodeloval v žrebu. Izžrebanec/ka bo dobil/a sladko nagrado ☺.

Andreja Žužel

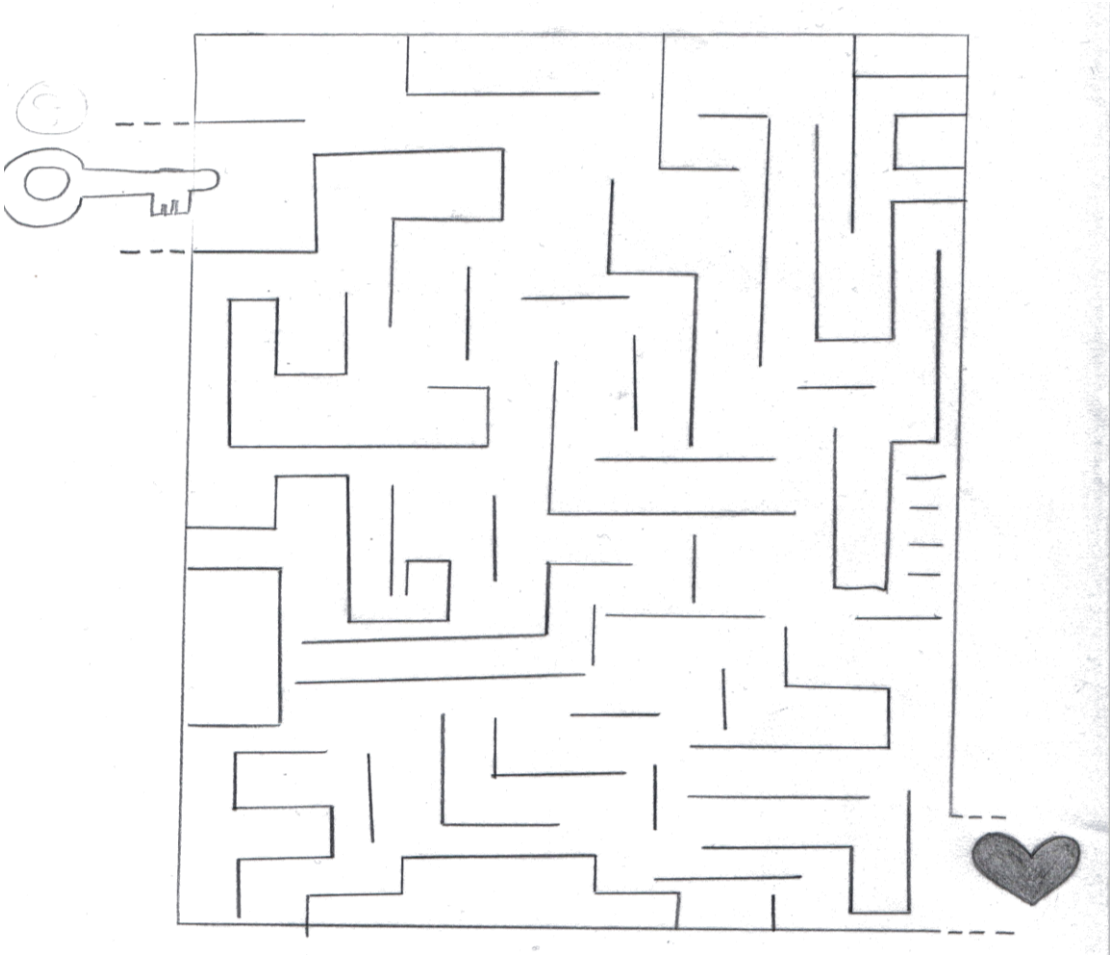

Zala Hovnik, 7.a

Urška Oto, 7. a

Maj Prikeržnik, 7. a

Blažka
Knap